

3. *Global organization of innovation processes. – OCTOBER. – 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.researchgate.net/publication/282332312>.*

4. *Moises Mir, Frederic Marimon, Josep Llach. Diffusion of the UNE166002 innovation management standard: a forecast model Approach towards internationalization. – ARTICLE DECEMBER 2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.researchgate.net/publication/270761471>.*

5. *Renato Costa; Marcos Bruno; Eduardo Vasconcellos; Luiz Silveira Junior; Josué Monterossi. Role of foreign subsidiaries in MNC's technology innovation and business internationalization: evidences from the automotive industry in Brazil. // CONFERENCE PAPER – MAY – 2014 <http://www.researchgate.net/publication/262918341>.*

Валерій ВОЙНАРОВИЧ

Науковий керівник

канд. екон. наук, доцент Крамарчук С. П.

Тернопільський національний

економічний університет

ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Міжнародна економічна діяльність України становить неоднорідний та багатоаспектний предмет вивчення. Її можна розглядати і в контексті національних інтересів, і в регіональному та глобальному масштабах. У першому аспекті така діяльність є засобом досягнення підприємницьких і загальнодержавних цілей у процесі співробітництва із зарубіжними партнерами. У другому — весь господарський механізм України постає невід'ємною складовою світової економіки, елементом більш загальної системної цілісності, інтернаціональних ринкових структур [1].

Демоніполізація міжнародного бізнесу, якою супроводжувався перехід економіки України до ринкових засад функціонування економіки, відкрила для України можливість отримувати прибуток за допомогою пошуку нових ринків збуту власної продукції, закупівлі більш дешевої та якіснішої сировини, залучення ресурсів світових фінансових ринків тощо.

Законодавство України передбачає суб'єктам господарювання, незалежно від форм власності, права здійснення зовнішньоекономічної діяльності в будь-яких формах, які прямо не заборонені чинними законодавством України, та виключного права власності підприємств на всі одержані ними результати зовнішньоекономічної діяльності.

Доосновних видів міжнародної діяльності українських підприємств систематизовано

можна віднести наступні [2]:

1) Участь у ринку товарів, робіт, послуг: експорт, реекспорт, імпорт товарів, робіт та послуг.

2) Участь у ринку капіталу:

– отримання і надання кредитів

– участь у фондових ринках

– створення українських підприємств в інших країнах

- робота з давальницькою сировиною в Україні
- надання давальницької сировини з метою випуску продукції під торговою маркою українських підприємств.

Розвитку діяльності міжнародних підприємств в Україні заважає ряд таких проблем:

1) географічне обмеження ринків, з якими працюють підприємства – в основному це ринки з якими підприємства звикли працювати в межах СРСР.

2) міжнародна діяльність більшої частини підприємств обмежується експортом-імпортом товарів, без використання інших напрямків, що зменшує можливості отримання прибутку.

3) незабезпечення позитивного сальдо торгівельного балансу - країни СНД імпортують в Україну продукцію, вартість якої значно перевищує вартість товару, що експортується Україною до цих країн.

4) відсутність різноманітності товарних та фінансових ринків, використання ринків країн з нестабільним політичним та економічним станом підвищує підприємницький ризик, призводить до втрат або додаткових витрат на страхування ризиків.

Найголовнішими шляхами боротьби з зазначеними проблемами є:

- вибір найбільш раціональних сфер взаємодії національної економіки зі світовою;

- визначення напрямків розвитку кожної зі сфер взаємодії;

- розробка і забезпечення правовою регулюючою базою учасників відносин;

- організація управління міжнародними зв'язками;

- створення умов для гнучкого перетворення механізму включення у міжнародний розподіл праці як на макро-, так і на мікрорівні та на рівні підприємств.

Дотримання цих вимог може значно полегшити входження України до міжнародної спільноти та досягнення успішних результатів на міжнародній арені.

Список використаних джерел

1. Новицький В. Є. *Міжнародна економічна діяльність України: Підручник.* – К.: КНЕУ, 2003. – 948 с.

2. Багрова І. В., Редіна Н. І., Власик В. Є., Гетьман О. О. *Зовнішньоекономічна діяльність підприємств.* – Дн-ськ.: ДДДЕІ, 2002. – 585 с.

Олег ГАЛАН

Науковий керівник

канд. екон. наук, доцент Тибінь А. М.

Тернопільський національний

економічний університет

РОЗВИТОК КОМПЕТЕНЦІЙ МЕНЕДЖЕРА З ПЕРСОНАЛУ В СУЧАСНОМУ УПРАВЛІННІ

Менеджер — це людина, що обіймає управлінську посаду й наділена повноваженнями приймати рішення з певних видів діяльності організації, що функціонує в ринкових умовах [1, с. 20].